

STADSTEKENAAR ERIC J. COOLEN KAN NIET STIL ZITTEN

‘NIKS DOEN VIND IK HET ERGSTE WAT ER IS’

Q

Door zijn werk weten we al veel dingen van Eric J. Coolen (54). Maar wie is nu eigenlijk de man achter die ontelbare teken- en cultuuruitingen?

Een gesprek over jeugdliefde, kroon- en brugwerk, weinig slaap, het genot van eigen baas zijn en de kwaal die bezorgd vaderschap heet...

Als onofficieel stadstekenaar tekent en tekende Eric voor kranten, boeken en tijdschriften tig Haarlemse gebouwen, iconen en uitzichten. Allemaal in de typische Eric J. Coolen-stijl: stripachtig, gekleurd, tot in de details lijkend en een tikkeltje mysterieus. Maar hij doet meer. Loop een rondje door de stad en je komt ongetwijfeld een van Coolens muurschilderingen, gekleurde stadsgevels, glas-in-lood-ramen of beelden tegen. De alleskunner stelt voor om af te spreken in café de Roemer aan de Botermarkt. "Dat is zo'n fijne ontbijttent", vindt hij. Hij kent de eigenaar: Het is 10 uur 's ochtends en achterin het café drinkt hij een kop thee. Voorin, in de lichte serre, zitten enkele mensen de krant te lezen met koffie of een stuk taart. Maar waar Eric zit is het rustig. Alle ruimte voor een goed gesprek met de man die altijd druk is. binnenkom: "Bel je zo terug, ben nu even bezig", zegt hij. Om half 12 heeft hij de volgende afspraak, vertelt hij me lachend.

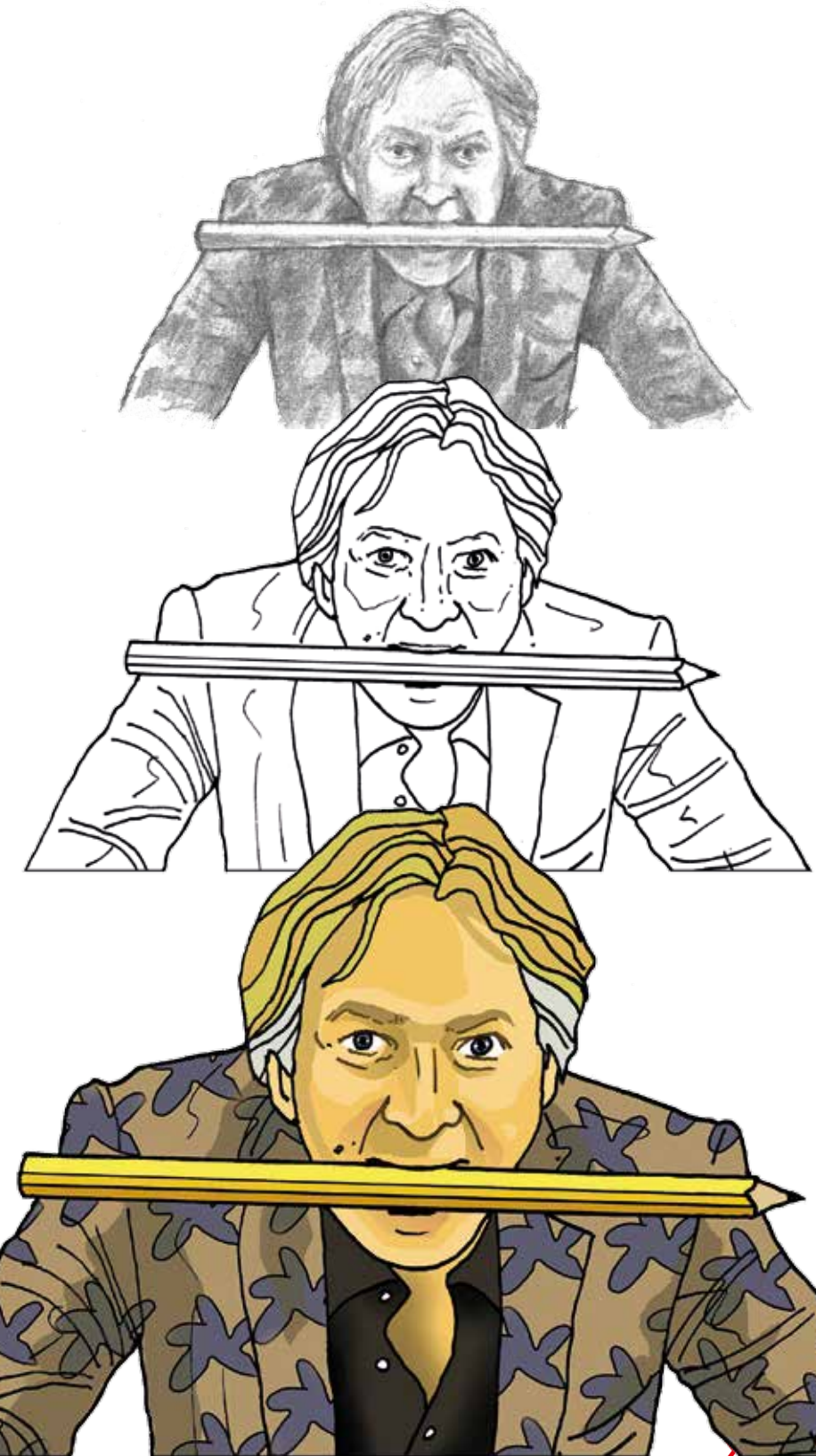
'VAKANTIES VOELDEN ALS EEN HINDERLIJKE ONDERBREKING VAN DINGEN DIE WERKELIJK LEUK ZIJN'

HEB JE HET DRUK?

"Altijd. Maar dat vind ik lekker. Ik heb meestal rond de twintig projecten tegelijkertijd lopen en werk er per dag aan zo'n tien. Ik ben op dit moment veel bezig aan een stripboek over het leven van Adriaan Pauw, de man die Heemstede vierhonderd jaar geleden grotendeels vormde. Maar ik werk ook aan tekeningen voor een boek over managementtrainingen. Verder ben ik bezig met illustraties voor de schoolboeken van de Zomerschool. En ik heb altijd stapels huisopdrachten liggen van mensen die vragen: 'Wil je mijn huis tekenen?' Oh, en ik maak de nieuwe logo's en vormgeving voor een school in Haarlem. De Kathedrale basiliek Sint Bavo bestaat 400 jaar; daar teken ik ook voor. En ik heb natuurlijk de wekelijkse rubriek Verscholen Haarlem in Haarlems Dagblad. O, en dan vergeet ik nog een van de leukste projecten van dit moment. Het Haarlems Panorama wordt teruggehaald. In 1911 stond er in Artis een meterslang geschilderd panorama van het beleg van Haarlem. Dat is ooit afgebrand, maar nu zijn er schetsen teruggevonden. Mij is gevraagd dit panorama opnieuw te maken, maar dan in mijn eigen stijl. Dat zal worden gepresenteerd tijdens de Haarlemse stripdagen."

PFFF, HOE HOUD JE HET ALLEMAAL BIJ?

"Madelon, mijn vrouw is mijn rechterhand. Zij maakt de planning, beheert de afspraken, beantwoordt mails en doet de boekhouding. Zonder haar zou ik nergens zijn. We hebben een vaste structuur: Van 9.00 tot 12.00 uur heb ik afspraken en van 13.00 uur 's middags tot 4.00 uur 's nachts teken ik. Ze schrijft letterlijk in mijn agenda: 'van 14.00-16.00 werk je aan deze tekening, en van 16.00-17.00 aan die'. Ze houdt alles in de gaten. Ik hoef eigenlijk alleen maar te tekenen en op afspraken te verschijnen."

‘ZONDER MIJN VROUW MADELON ZOU IK NERGENS ZIJN’

ENERGIEK

In een eerder interview met Haarlems Dagblad had Eric het al over zijn korte nachtrust. Hij slaapt van 4 uur 's nachts tot 9 uur in de ochtend. Vier á vijf uur slaap, meer lukt hem niet. De uren dat hij 's nachts wakker is gebruikt hij om te tekenen.

HOE KOMT HET DAT JE ZO WEINIG SLAAPT?

“Geen idee. Dat is altijd zo geweest. Mijn ouders wisten op een gegeven moment niet beter en mijn vrouw en kinderen zijn ook niet anders van me gewend. 's Nachts teken ik in alle rust. Misschien is het niet goed voor je, zo weinig slaap, ik heb geen idee. Ik begin het nu ik ouder word wel meer te merken ook. Zie je die wallen?”

ER IS GEEN WAL OF SCHRIJNTJE VERMOEDIDHEID TE ZIEN. ERIC OOGT MINSTENS ZO ENERGIEK ALS IEDER ANDER GEZOND MENS. IS HIJ WEL EENS VRIJ?

“Ja. Maar op vakantie gaan vond ik altijd vreselijk. Dat voelde als een hinderlijke onderbreking van dingen die werkelijk leuk zijn. Ik dacht namelijk: als ik op vakantie ben, mag ik niet tekenen. Dan móet je niks doen. En niks doen vind ik het ergste wat er is. Op een gegeven moment ontdekte ik, ik kan ook op vakantie tekenen. Sindsdien neem ik altijd werk mee. Nu vind ik het heerlijk, geweldig zelfs. Dan gaan mijn vrouw en ik – de kinderen zijn al te oud – naar Spanje of Italië bijvoorbeeld. In een hotel of appartement. Overdag gaan we op pad. Foto's maken,

lekker eten, dingen bezoeken. En als mijn vrouw naar bed gaat, ga ik weer tekenen.”

VRESELIJKE KWAAL

Eric J. Coolen heeft samen met zijn vrouw Madelon drie kinderen. Zoon Yorick (26) en dochters Eline (23) en Julia (21). Alle kinderen groeiden op in het huis aan de Kleverparkbuurt, waar Eric en zijn vrouw nog steeds wonen.

HOE BELANGRIJK IS JE GEZIN VOOR JE?

“Het belangrijkste dat er is. In mijn hoofd ben ik vaak bezig met de vraag wat mijn kinderen aan het doen zijn. Ik ben ook best een bezorgde vader, maar dat probeer ik niet te laten merken. Mijn dochter Eline zit nu voor vier maanden in New York waar ze studeert aan het Pratt Art Institute. Daar kan ik dan best over malen. Een vreselijke kwaal eigenlijk, bezorgd zijn. Maar zo'n meisje in zo'n grote stad... In het begin stuurde ik elke ochtend een appje: 'Hoe is het? Heb je een mooie dag?' Gewoon even om te checken. Erg, hè? Maar dan krijg ik zo'n kort bericht terug met 'Ja' en verder weinig. Dus ik probeer me maar in te houden. Zij heeft de tijd van haar leven natuurlijk.”

HEB JE DAT ALLEEN MET JE KINDEREN? DAT GEPIEKER?

“Nee, dat zit gewoon in mij. Ik ben een maler. Over m'n werk, gezin, dingen die op een dag gebeuren, over alles eigenlijk. Ik word soms gek van mezelf. Tijdens tekenen en muziek maken heb ik het niet. Dan geef je gehoor

aan wat je het liefst doet en heb je rust in je kop. Veel kinderen krijgen nu de stempels ADHD of ADD. Als ik daarover lees, denk ik: ik heb absoluut ADD. Ik ben chaotisch. Druk in mijn hoofd. Heb deadlines nodig. Had concentratieproblemen op school. Maar ja, ik heb er geen last van. Zoals m'n leven nu is ingedeeld gaat het heel goed. Je moet ook niet over alles na willen denken en overal een stempel op willen drukken.”

GROOTSTE VEROVERING

Eric werd geboren in Haarlem en ging er nooit weg. Hij groeide op in een huis naast Villa De Olifant aan de Zijlweg waar hij met zijn ouders en broer woonde. Zijn vader werkte in de tandtechniek. Eric en zijn broer werden ermee besmet en gingen dat beiden later ook doen.

WAT VOOR KIND WAS JE?

“Niet echt een opvallende verschijning. Vind ik mezelf nog steeds niet overigens. Ik tekende en knutselde altijd al veel. Als je mijn schetsboekjes van vroeger bekijkt, zie je dat ik exact dezelfde tekenstijl had, alleen dan wat slechter. Bij ons op de middelbare school, de Klaas de Vries Mavo, waren van die grote groene legertassen met een lange voorflap in de mode. Voor 25 gulden tekende ik daar iets op voor schoolgenoten. Dan maakte ik de bandleden van Kiss of Abba na. Mijn vrouw Madelon leerde ik ook op school kennen. Ik was een jaar of veertien en stond met vriendjes in het fietsenhok. Madelon kwam aanlopen. 'Met haar ga ik trouwen', zei ik.

Een deel van het Haarlemse Panorama.

Het werd een tweejarig project. Ik heb haar echt moeten veroveren. Op ons zestiende kregen we pas verkering."

ZE IS DUS JE JEUGDLIEFDE?

"Ja. En dan werken we ook nog eens altijd samen. Nu bij de tekenstudio, maar ook al toen ik samen met mijn broer het tandtechnisch laboratorium had. Mensen zeggen weleens: 'Is het niet eng of gek dat je samen bent opgegroeid en nu nóg samen bent?' Het antwoord is nee. Ons bevalt het heel goed. De truc is denk ik dat we elkaar vrijlaten en niet angstvallig vasthouden. Altijd gedaan ook. We zeggen soms zelfs tegen elkaar: 'Misschien stopt het ooit, nou ja, dat zien we dan wel weer.'"

MEER KIND DAN OOIT

Tot tien jaar terug runde Eric samen met zijn broer en vrouw het tandtechnisch laboratorium Estheco in de Indische buurt. Hij tekende en bouwde kronen, bruggen 'en dat soort dingen'. In zijn vrije uren maakte hij decoratieve tekeningen. In opdracht. Toen hij zoveel tekenopdrachten kreeg dat hij zijn werk als tandtechnicus ging verwaarlozen, besloot hij fulltime tekenaar te worden. Zijn broer runt het laboratorium nu alleen.

IS JE LEVEN LEUKER, NU JE VAN JE HOBBY JE WERK GEMAAKT HEBT?

"Nou, zo stellig zou ik het niet willen zeggen. Ik vind tandtechnicus nog steeds een geweldig beroep. Kronen maken is ook echt freubelen. Eigenlijk vergelijkbaar met wat ik bij gevelstenen en glas-in-lood doe. Toen mijn broer en ik ons eigen lab begonnen, vond ik de stap om als zelfstandige te werken echt een openbaring. We ontdekten: ondernemer zijn, dat is eigenlijk helemaal niet ingewikkeld. Ik wil nooit meer voor een baas werken, voor jezelf werken geeft veel meer voldoening. Je kan zelf bepalen wat er gaat gebeuren en verdient veel als je hard werkt en geen cent als je niets doet. Maar even terugkomend op de stap die ik maakte naar fulltime tekenaar: ik ben nu wel meer kind dan ooit. Tekenen zal nooit als werk voelen. Dat voelde kronen maken soms wel. Ik vind het nog steeds zo'n ongelooflijke luxe dat mensen gewoon geld betalen voor een tekening."

IN VEEL VAN JE WERK STAAT HAARLEM CENTRAAL. HEB JE NOG EEN HAARLEMS PROJECT WAT JE ALTIJD AL ZOU WILLEN DOEN?

"Hier krijg ik ruzie om, dat weet ik zeker. Maar mijn grootste droom is om het beeld van Frans Hals dat staat in de Hout om te ruilen voor dat van Laurens Jan Coster op de Grote Markt. Als toeristen vragen: 'Wie is die man op de Grote Markt?' vind ik het gênant om te moeten antwoorden: 'De uitvinder van de boekdrukkunst, maar hij heeft de boekdrukkunst dus helemaal niet uitgevonden'. Vroeger stond Laurens Jan Coster vooraan bij het stadhuis. Later, in de jaren '60, in het midden van de Grote Markt en nu helemaal achterin. Ik stel voor: geef hem nog één klein zetje. Dan geven we Frans Hals als beroemdste Haarlemmer de belangrijkste plek van de stad. Pontificaal op de Grote Markt. Ik snap wel dat het even gek is voor sommigen, hoor. Misschien dat ik binnenkort zo'n groot zeildoek laat maken met de sokkel van Frans Hals daarop gedrukt. Die hang ik dan over Laurens Jan Coster heen zodat mensen alvast kunnen wennen."★